

2. По второто правно основание се твърди неправилност на фактическите констатации във връзка с писмения изпит, в резултат от което Съдът на публичната служба се произнесъл в нарушение на принципа на равно третиране и изопачил представените доказателства. Жалбоподателката поддържа, че Съдът на публичната служба неправилно е приел, че не е установено и дори не се твърди, че въпросите от писмения изпит са били еднакви за всички кандидати, тъй като всъщност в писмената си защита ответникът признал, че това е било така. Тази неточност довела до неправилност на правния извод на Съда на публичната служба, тъй като всъщност принципът на равно третиране изисквал всички кандидати да положат писмения изпит по едно и също време, а не в различни дни, както била организирана процедурата по подбор, в която участвала жалбоподателката. Освен това първоинстанционният съд отхвърлил довода на жалбоподателката за липсата на анонимност на писмения изпит, като се основал само на едно от твърденията на FRA, което обаче жалбоподателката оспорила.
3. По третото правно основание се твърди незаконосъобразност на състава на комисията по подбор, изопачаване на доказателствата и неизпълнение на задължението за мотивиране. Жалбоподателката поддържа, че Съдът на публичната служба се е произнесъл в нарушение на материалното право и е изопачил представените доказателства, когато е приел, без да се мотивира, че началникът на административната служба на FRA и началникът на финансовия отдел на FRA имат задълбочени познания и опит в областта на снабдяването — извод, направен само въз основа на твърденията на FRA, които обаче жалбоподателката оспорила. Всъщност тяхната липса на познания и опит се отразила на резултатите от подбора.
4. По четвъртото правно основание се твърди неизпълнение на задължението за мотивиране и непроизнасяне в разумен срок. Жалбоподателката поддържа, че първоинстанционният съд се е произнесъл в нарушение на материалното право, когато е приел, че ответникът е изпълнил задължението си за мотивиране, тъй като всъщност преди първоинстанционното производство жалбоподателката изобщо не знаела какви критерии са приложени при оценяването на кандидатурата ѝ, не била информирана на кои изисквания не отговаря и не получила преди съдебното заседание подробни данни за общите си оценки. Без да са налице особени обстоятелства, оправдаващи подобен подход, Съдът на публичната служба в нарушение на закона взел предвид документ, представен от ответника в съдебното заседание, и така стигнал до извода, че ответникът е изпълнил задължението си за мотивиране. Освен това, първо, ако този документ ѝ е бил предоставен, както поискала, още в хода на административното производство, жалбоподателката щяла по-добре да разбере съображенията за отхвърлянето на кандидатурата ѝ и по-ефективно да оспори това решение. Второ, продължителността на производството пред Съда на публичната служба щяла да е по-разумна.
5. По петото правно основание се твърди нарушение на член 87, параграф 2 и член 88 от Процедурния правилник на Съда на публичната служба относно съдебните разноски, както и неизпълнение на задължението за мотивиране. Жалбоподателката поддържа, че Съдът на публичната служба неправилно я е осъдил да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати тези на ответника.

Жалба, подадена на 21 февруари 2013 г. — Othman/Съвет

(Дело T-109/13)

(2013/C 129/46)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* Razan Othman (Дамаск, Сирия) (представител: E. Ruchat, avocat)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви жалбата за допустима и основателна,

— вследствие на това да отмени Решение 2012/739/ОВППС на Съвета от 29 ноември 2012 година, както и Регламент (ЕС) № 1117/2012 на Съвета от 29 ноември 2012 и последващите ги актове за изпълнение, в частта им относно жалбоподателя,

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводиВ подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания, които са в основни линии идентични или подобни на тези, изтъкнати по дело T-432/11, Makhlof/Съвет⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 290, 2011 г., стр. 13.

Жалба, подадена на 23 февруари 2013 г. — Република Литва/Европейска комисия

(Дело T-110/13)

(2013/C 129/47)

*Език на производството: литовски***Страни***Жалбоподател:* Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė и D. Skara)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

— да се отмени Решение FK/fa/D(2012) 1707818 на Европейската комисия от 10 декември 2012 г., доколкото приложеното към него дебитно известие № 3241213460 се отнася до проекти, изпълнителите по които са в производство по несъстоятелност, и Комисията да бъде осъдена да върне сумата от 3 148 549,66 EUR,

— да се отмени Решение FK/fa/D(2012) 1707818 на Европейската комисия от 10 декември 2012 г., доколкото приложеното към него дебитно известие № 3241213460 се отнася до проект № P27010010, и Комисията да бъде осъдена да върне сумата от 1 060 560,56 EUR,

— Европейската комисия да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Като издала обжалваното решение и отказала да поеме част от загубите на Република Литва от управлението на средствата по програмата САПАРД или най-малкото като не обсъдила въпроса и не мотивирала този отказ, Европейската комисия действала в нарушение на член 8, параграф 2 от Регламент № 1258/1999 ⁽¹⁾ във връзка с член 73, параграф 2 от Регламент № 1605/2002 ⁽²⁾, с член 87 от Регламент № 2342/2002 ⁽³⁾ и с принципа за лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС.
2. Като не представила своевременно информация за възможността за анулиране на задължението и отписване на съответното дружество от списъка на длъжниците, Европейската комисия действала в нарушение на изискването за взаимни консултации по точка 7.7.4 от част Е от многогодишното финансово споразумение за специалната програма за подпомагане на земеделците и селските райони (САПАРД) ⁽⁴⁾, подписано през 2001 г. от Република Литва и Европейската комисия, във връзка с принципа за лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1258/1999 от 17 май 1999 година относно финансирането на общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 103).

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

⁽³⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3).

⁽⁴⁾ Valstybės žinios, 29.8.2001 г., бр. 74-2589.

Жалба, подадена на 28 февруари 2013 г. Oil Pension Fund Investment Company/Rat

(Дело T-121/13)

(2013/C 129/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Oil Pension Fund Investment Company (Техеран, Иран) (представител: K. Kleinschmidt, Rechtsanwalt)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени с незабавно действие Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран, както и да обяви за невалиден Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година в частта му, с която жалбоподателят е включен в Регламент № 267/2012, доколкото тези актове засягат интересите на жалбоподателя;

— да предприеме процесуално-организационни действия съгласно член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, като задължи ответника да представи всички документи, свързани с обжалваното решение, доколкото се отнасят до жалбоподателя;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски по делото.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо основание: нарушение на задължението за мотивиране, на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита